

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Zakładu Hotelarsko - Gastronomicznego N. -
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przy uczestnictwie Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów
Muzycznych i Słowno Muzycznych S. w W.
oraz Związku Stowarzyszeń Artystów Wykonawców S. w W.
o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 kwietnia 2011 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 3 września 2010 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od wnioskodawcy na rzecz
Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych
i Słowno Muzycznych S. w W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia)
tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wnioskodawca Zakład Hotelarsko – Gastronomiczny N. Spółka, z o.o. zaskarżył zażaleniem postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 września 2010 r. odrzucające jako niedopuszczalną skargę kasacyjną od postanowienia tego Sądu z dnia 21 maja 2010 r., oddalającego wniosek skarżącego o wyrażenie zgody na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca podniósł, że nowelizacja postępowania depozytowego, dokonana ustawą z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów potwierdza, że zamiarem ustawodawcy było wyraźne wykluczenie z zakresu spraw kasacyjnych postępowań o likwidację niepodjętych depozytów. W związku z tym nieaktualny jest pogląd, iż w odniesieniu do spraw depozytowych skarga kasacyjna jest niedopuszczalna. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i skierowanie sprawy do postępowania przed Sądem Najwyższym w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania, a nadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie podlega ocenie na podstawie art. 519¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem skarga kasacyjna w postępowaniu nieprocesowym przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania, kończących postępowanie w sprawie – w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego, z wyłączeniami wynikającymi z art. 519¹ § 4 k.p.c. W pozostałych sprawach rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym (z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego oraz w postępowaniu rejestrowym) skarga przysługuje jedynie w przypadkach wyraźnie wymienionych w § 2 i 3 tego artykułu.

Sprawa o wyrażenie zgody na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, będącego instytucją prawa zobowiązaniowego (art. 467 i nast. k.c.) nie należy do żadnej z kategorii wymienionych spraw, w których dopuszczalna jest skarga kasacyjna. W świetle przytoczonych zasad bez znaczenia dla oceny zasadności zażalenia pozostaje podnoszony w nim fakt wyłączenia dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach dotyczących likwidacji niepodjętych depozytów w dodanym do art. 519¹ § 4 jego pkt 5. Zmiana ta, dokonana ustawą z dnia 18 października 2006 r. była następstwem uznania (w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 16 marca 2004 r. K.22/03), że postępowanie w zakresie likwidacji depozytów ma za przedmiot odjęcie własności, należy więc do prawa rzeczowego, zatem do wyłączenia w tych sprawach skargi kasacyjnej niezbędne jest dodatkowe, wyraźne unormowanie.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.